

forøget Krav paa Statskassen af 200,000 Rbd., saa er denne Beregning meget elastisk; det kan blive 200,000 Rbd., og det kan blive 200 Rbd. og endnu Mindre, og gaaer han ud fra den Forudsætning, at hans Beregning vil staae til, saa maa han hellere stemme for mit Forslag, som ikke vil medføre et saa stort Tab for Statskassen, da Ingen vil faae Pension, naar de alle gaaeres til deres Dødsdag, og de, som have udmeldt sig af Tjenesten, slet ikke faae nogen Understøttelse. Med Hensyn til den anden Bemærkning, han gjorde, at det var misligt, at disse Officerer skulde have Lov til med en Maanedes Opstigelse at udtræde af Statstjenesten, og at man derfor let kunde komme til at miste dem, naar man ved Udbrydelsen af en Krig meest trængte til dem, da deler jeg hans Anskuelse i denne Henseende, og jeg har derfor i det af mig stillede Forslag undgaaet denne Bestemmelse, idet jeg har gjort det afhængigt af Krigsbestyrelsen selv, om den i det paagældende Tilfælde troer at kunne undvære deres Tjeneste, og saaledes vil ifølge samme Ingen Reserveofficer kunne træde ud paa Grund af truende Krig, da det altid maa forudsættes, at Regjeringen bedre end nogen Anden maa være vidende om, hvorvidt en Krig er i Vente eller ikke.

Ordføreren: Jeg troer ikke, at man behøver mere at gaae ind paa en Undersøgelse af, om Reserveofficererne have juridisk Ret til at erholde Pension. Denne Sag er allerede tilstrækkeligt drøftet, og ved at efterlase den almindelige Pensjonslov, vil man finde, at de udtrykkeligt findes undtagne der (Nei!) Ja, jeg kan gjerne oplæse det, det staaer udtrykkeligt i § 1, at den Bestilling, som ikke efter de hidtil gjældende Regler har givet Afgang til Pension, heller ikke skal give dette ifølge denne Lov: (Sag d: Det citerede jeg selv!) Nu, ja saa behøver jeg saameget mindre at citere det. For det Villighedskrav, de maatte have, har den ærede Rigsdagsmand derimod især henholdt sig til Bestemmelsen af April 1848. Vil jeg nu endog villigt indrømme, at der laa nogen Adkomst for de Frivillige, som da gik ind i Tjenesten, til at vente, at de efter denne Bestemmelse kunde komme i Linien, saa maa jeg dog tillige bemærke, at allerede den 24de

Mai blev der udnævnt baade Linies og Reserveofficerer, og altsaa viste det sig allerede da, at Krigsreserveinstituttet levede endnu, og det kan derfor ikke gaae an at anvende den ærede Rigsdagsmands Argumenter til Fordeel for alle Reserveofficerer, men kun paa det mere indskrænkede Antal af dem, som vare gaaede med i Krigen før dette Tidspunkt, og navnlig da paa det Hold, som blev udnævnt den 1ste September. De ærede Forslagsstillere burde altsaa, hvis de støtte sig herpaa, have gjort Forskiel mellem Reserveofficererne. — Jeg skal iøvrigt endnu bemærke, at man ikke bør overlade hverken de ærede 4 Rigsdagsmænd, ei heller den ærede Krigsminister den Stilling at være Reserveofficerernes Talsmand, at have stillet dem bedre end vi; thi det er min Overbevisning, som jeg allerede har fremhævet, at vort Forslag i Virkeligheden er tjenligere for dem; og jeg skal derhos bemærke, at vi have desuden tilføjet andre Bestemmelser, som ere udeladte i de Herrers Forslag, og som ikke ere uden Betydning, f. Ex. i Henseende til dem, som have opgivet en tidligere Stilling, — Noget, man gjentagne Gange har paaberaabt sig til Reserveofficerernes Fordeel: — om dem have vi foreslaaet, at de skulle være berettigede til Pension, saafremt hiin tidligere Stilling vilde have hjemlet dem en saadan; — dette have de Herrer udeladt, ligesom de heller ikke, som berørt, have tilstaaet det Allermindste til dem, der foretrække strax, nu da Krigen er forbi, at tage Afsked. Men fremdeles maa jeg bemærke, at den ærede Krigsminister, som har anbefalet Forslaget, heller ingenlunde af sin øvrige Fremgangsmaade kan vindicere sig Ret til at staae som Reserveofficerernes Talsmand eller Protector; det har han ikke været: tværtimod! Ministeren har ladet dem, som lode sig permittere i Genhold til den Bekjendtgjørelse, der hjemlede al Sandsynlighed for, at de under Bermissjonen vilde blive stillede paa anstændige Villkaar, — dem har Ministeren, saavidt jeg minde, over eet Aar ladet gaae, uden at sørge for, at de i den Tid fik det Allermindste at leve af; og de have saaledes været i meget uheldige Omstændigheder, hvilket Krigsministeren kunde have forebygget ved her at forelægge et Lovudkast i rette Tid (Hør!). Endelig skal